

brud i rækkerne. Nogle tager til Sverige, nogle tager til Tyskland, fordi de med god grund føler sig jaget, det er de også. Og der er succes med det samarbejde mellem politikredse og kommuner, som gør, at man ad økonomisk vej kan ramme en masse af den kriminalitet, som rockerne står for.

Der er derfor al mulig grund til at sige, at det her nok snarere er et spørgsmål om en borgerlig mærkesag, som endelig kan gennemføres. Nu har man mulighed for at gøre det, som man har talt om i årtier.

Jeg synes alligevel, at jeg må sige her fra radikal side, at det er ude af proportioner. Man sætter nemlig nogle fundamentale retspolitiske hensyn over styr med formodentlig ganske ringe effekt.

Kl. 14.40

Det Radikale Venstre er modstander af det her forslag, og det er vi principielt af to grunde:

For det første på grund af forslaget om civile agenter. Vi er overbeviste om, at det ikke kan styres. Vi er nervøse for, eller der er en risiko for, at kriminaliteten kan optrappes; politiet vil blive involveret i det kriminelle miljø; der vil være forbrydere, som har begået ganske alvorlig kriminalitet, der vil slippe for straf. Det er tilsyneladende ikke noget, der bekymrer regeringen eller de borgerlige ordførere. Og så må man sige, at al erfaring viser, at de meddelelser, politiet kan opnå ved disse agenter virke, meget sjældent eller i hvert fald ikke i stort omfang er nogle, som politiet kan stole på.

Jeg vil gerne citere en politimester, nemlig Jørn Bro, som er en meget erfaren og en meget klog politimester, som går ind for forslaget – det skal jeg ikke lægge skjul på – men som siger advarende til Ritzaus Bureau den 14. marts:

»Der vil med jævne mellemrum dukke sager op, hvor det lyser igennem, at der er tale om et hævnmotiv eller et forsøg på at trænge andre ud af markedet ved at give politiet nogle falske oplysninger. Det vil give anledning til nogle pinlige debatter både i retssalen og i offentligheden, og dem må vi så tage, siger Jørn Bro.«

Det er selvfølgelig et ærligt standpunkt, men det er også en advarsel om, at der vil komme falske lodder i vægtskålen. Der vil komme ubehagelige sager, hvor der er tale om bandeopgør, og ikke noget som helst om, at politiet opklarer noget kriminalitet.

Så vil jeg endelig også sige, at jeg erklærer mig fuldstændig enig med fru Anne Baastrup i, at Danmark er et lille land. Det kræver selvføl-

gelig ikke det store for at erklære sig enig i det, men der er grænser for, hvad vi kan opnå af vidnebeskyttelse og anonymitet i et land som det danske, hvor det næsten er sådan, at bare vi har snakket et kvarter med et fremmed menneske i Danmark, opdager vi, at vi stort set er i familie eller har gået på samme skole eller har boet i samme by på et eller andet tidspunkt.

I et så lille samfund som det danske er det utroligt svært at sikre anonymitet og at sikre sig mod repressalier fra nogle personer, man har afgivet en eller anden falsk vidneforklaring imod eller på anden måde har prøvet at få i fedtefadet. Der er masser af eksempler på mennesker, der er kommet i vanskeligheder, fordi man ikke kan gemme sig i Danmark.

Det er også på mange måder et meget overvåget land, og det vil sige, at muligheden for bare at forsvinde i mængden faktisk er ret beskedent i Danmark.

Så civile agenter vender vi os fra Det Radikale Venstre imod.

For det andet er vi også meget bekymrede ved den udvidede adgang til at begrænse aktindsigt for forsvarer og for sigtede. Der er allerede sagt meget om det i debatten i dag. Jeg vil blot gentage, at jeg synes, det er stærke advarsler, der er kommet fra eksperthold, selv om jeg godt ved, at man ikke skal lytte til smagsdommere, hvis man er regeringsparti. Men der er folk, der faktisk ved meget om disse ting, som har advaret stærkt mod begrænsningen i aktindsigt. Det er virkelig en krænkelse af fundamentale retsprincipper.

Så kan man selvfølgelig spørge, om der er noget som helst i det her, som Det Radikale Venstre er tilhænger af. Det er der faktisk. Vi synes faktisk, det er helt i orden at give øget mulighed for konfiskation af formuegoder, hvis man ikke kan dokumentere, at man er kommet til dem på rimelig vis. Vi er også tilhængere af øgede aflytningsmuligheder i rufferisager.

Men disse to emner er ikke noget, der kan retfærdiggøre, at vi stemmer for det fremsatte lovforslag, hvor netop de civile agenter og den begrænsede aktindsigt er de allerubehageligste ingredienser.

Til slut vil jeg sige om processen, som ud over at den handler om den lovgivningsproces, vi har her, også er titlen på en roman af Franz Kafka, at den er hurtig og den er sjusket, og der er absolut ikke nogen grund til at rose regeringen på nogen som helst måde. Der er masser af gråzoner. Og omfanget af bemærkningerne, som er ganske